

de Fredens Gerninger, som trivedes indenfor Hovedstaden. Mon de ikke vilde trives adskilligt bedre, om de var beskyttede mod Undergang, fremfor naar de ere prisgivne den første den bedste, der vil gøre sig til Herre over Staden og Landet?

Det ærede Medlem kan ikke forstaa, udtalte han, at naar Tyskland og Frankrig skulde slaas, Danmark da skulde blive Skuepladsen for en Kamp. Jeg skal villig indrømme, at det falder ogsaa mig meget vanskeligt at forstaa. Det ærede Medlem slap ogsaa meget bekvemt ud af Tilfældet: En Kamp mellem England og Tyskland, for han har ikke den mindste Tro paa Muligheden af en saadan Krig. Ja, hvis en saadan Krig var afhængig af den større eller mindre Tro, det ærede Medlem har til den, fik vi ved det ærede Medlems Ord en stor Beroligelse, men det vide alle, det ved ogsaa det ærede Medlem selv, at til denne Tro tages der af de paagældende ikke det mindste Hensyn. Men ganske sikkert vil der under en Krig blive taget Hensyn og alt muligt Hensyn til, hvad vi have udrettet for at skærme vor Neutralitet, og bliver det anset for tilstrækkeligt, ja, da vil det Maal naas, som baade det ærede Medlem og vi tilstræbe, nemlig, at Fædrelandet bevares. Det ærede Medlem siger, at man bør ikke i en Sag som denne lade Følelser og Stemninger raade, man skal lade Forstanden raade, og i den Anskuelse giver jeg af ganske Hjerter det ærede Medlem min Tilslutning. Men skulle vi lade Forstanden raade, kan jeg ikke skønne andet, end at vi maa komme til at betræde den Vej, som alle andre Stater for Tiden anse for den mest tjenlige til at sikre Uafhængigheden og bevare Neutraliteten, saa findes der ikke nogen anden Vej, som kan være os tjenlig. Vi raade indenfor vore egne Døre og indenfor vore egne Grænser, siger det ærede Medlem. Ja, det gøre vi, og det ville vi ogsaa kunne vedblive med, naar vi for Alvor dokumentere, at vi ville være Herrer i vort Hus. Men hvis vi kundgøre for Alverden, at vi intet ville gøre for at være Herrer i vort eget Hus, og at vi ikke ville bruge de Midler dertil, som ellers overalt i Verden anses for de eneste betryggende, vil det neppe vare længe, før den Tid er inde, da vi ikke mere have noget Hus, som er vort, og derfor heller ikke kunne være Herrer deri. Nej, lad kun Forstanden raade, lad Ansvaret for Folk og Land blive levende, saa ville vi ogsaa finde Vejen til en Løsning af den foreliggende Opgave.

Slengerik: Jeg vil til at begynde med rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, der nu satte sig (Parkov). Det ærede Medlem sagde, at det var lykkedes den højtærede Forsvarsminister at drage Forsvarssagen ud fra Partipolitikens Skær. Ja, jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem sagde dette ud fra den aldeles falske Opfattelse, han nærer, hvad Partipolitik angaar. Hele hans Tilslutning til Konseilspræsidentens og Forsvarsministerens Forslag beroede paa, at den højtærede Forsvarsminister havde forelagt et Forslag, som Højre var enig i. Det ærede Medlem fra Frederiksværk mener, at saa er Forsvarssagen dragen ud fra Partipolitikens Skær, medens Sandheden er, at den kun er dragen over til den partipolitiske Side, som han repræsenterer. Det er dristigt sagt af det ærede Medlem, og jeg gad vide, om det ærede Medlem kunde drage sine egne Tanker ud fra Partipolitikens Skær og indrømme, at den højtærede Forsvarsminister, hvis han var gaaet til venstre med sine Forslag, ogsaa havde draget Forsvarssagen ud fra Partipolitikens Skær. Nej, det gør man kun, naar man gaar til højre! I saa Henseende indrømmer jeg, at den højtærede Forsvarsminister har haft en meget heldig Haand.

Dernæst vil jeg i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem fra Frederiksværk sige, at det er os neppe tjenligt, at vi i Debatten her i Rigsdagen i for høj Grad bruge som Argumentation Artikler fra udenlandske Blade, Artikler, der kunne være inspirerede fra en bestemt politisk Side her i Landet, Artikler, der kunne være skrevne i København, og om hvis Værd man altsaa kan have Lov i allerhøjeste Grad at tvivle.

Saa vidt jeg har opfattet Situationen af den højtærede Ministers Foredrag forleden Dag og af de Bemærkninger, der ledsagede de foreliggende Forslag, har jeg faaet det Indtryk, at dette Forslag til en ny Forsvarsordning, som den ærede Minister har fremsat, er bygget paa 3 forskellige Hensyn: for det første Hensynet til Opretholdelse af Landets Neutralitet, for det andet Hensynet til et Forsvar for Landet under en Eksistenskamp og for det tredje Hensynet til, hvad man fra Udlandets Side kræver af os. Jeg kan saa godt forstaa, at den højtærede Minister har taget det første Hensyn, Hensynet til Opretholdelsen af vor Neutralitet, med i Betragtning, naar han udarbejdede sine Forslag, thi om den Ting var alle enige, da Forsvarskommissionen blev nedsat, og